

[Boligministeren.]

lem 40.000 og 50.000 boliger, og det er de boliger, der er inde i de forhandlinger, som boligforligspartierne i øjeblikket er i gang med. De øvrige 200.000 boliger i den almennyttige sektor vil stort set ikke få stigninger i de to år på over 6 pct., nogle af dem under. Jeg håber og regner med, vi kan finde en løsning for disse 40.000-50.000 boliger, men det var vigtigt, at hr. Ingomar Petersen drog denne ting frem.

Hvad angår den kollegiesag, hr. Ingomar Petersen spurgte mig om – så vidt jeg forstod, drejede det sig om Øresundskollegiet – kan jeg sige, at den i øjeblikket behandles i boligministeriet i sammenhæng med et par andre af de kollegiesager, hvor der ud over de tilskud, der er givet, ønskes et yderligere kriselån til at klare problemerne. Vi er i øjeblikket ved at analysere disse regnskaber, så jeg kan ikke sige mere om det i øjeblikket, men kan tilføje, også til hr. Kaj Hansen, som stillede spørgsmål om hele kollegiesektoren, at jeg netop i går har modtaget betænkningen fra Ehrenreich-udvalget om ungdomsboliger, og at den nu vil blive trykt og omdelt til folketinget, så den kan danne grundlag for den debat og den lovgivning, som regeringen har annonceret senere i folketingssamlingen.

Til hr. Henning Philipsen vil jeg godt sige om de tal, jeg gav – og jeg synes, hr. Henning Philipsen ligesom havde overhørt spørgsmålet om lejestigningen i den private sektor – at der her ikke er noget at begrænse i de to år, al den stund de stigninger, der bliver tale om, er stigninger, der ligger under de 6 pct., og regeringens baggrund for at optage disse forhandlinger har netop været indkomstpoltikken i forbindelse med lejeudviklingen.

Uden at rejse den store debat med hr. Poul Schlüter vil jeg sige, at det er muligt, jeg ikke kan blive helt enig med hr. Poul Schlüter i spørgsmålet om boligproduktionens størrelse i forhold til de boligopgaver, der ligger foran os.

Jeg må nok også tage lidt afstand fra fru Ritta Ahms formulering: et frit boligmarked, som skal være afpasset efter udbud og efterspørgsel, for jeg mener ikke, at boligen skal være en slags vare, hvis pris bestemmes af udbud og efterspørgsel.

Hr. Arnfast stillede spørgsmål om brandsikringen. I den anledning kan jeg henvise til, som hr. Arnfast sikkert ved, at der i augustforliget blev vedtaget et forslag om at ændre

noget på en af boliglovene netop for at sikre, at vi kunne gennemføre brandsikringen i de regulerede områder. Det havde den lille tilføjelse, at det var boligforligsstof – og det er også med inde i forhandlingerne – men jeg har lovet boligudvalget en redegørelse om disse brandsikringsproblemer, og det vil jeg henvise til.

Hr. Steen Folke prøvede ligesom at drille mig lidt med, at jeg havde sagt 4.000, og så var det blevet 8.000. Nu var det altså kun 7.000, for de 800 af de 7.800 var jo de anpartslejligheder, som var omprioriteret til ejerlejligheder, og som vi vidste ville komme. Mit tal i debatten var jo et skøn om ca. 50.000 lejligheder, og det skøn, som VS havde, var på 200.000 lejligheder. Jeg ved ikke, om hr. Steen Folkes bemærkninger i højere grad skulle dække over det skøn, som altså var helt ude i det blå, som hr. Steen Folkes parti kom med i debatten om denne lovgivning.

Vedrørende den retsafgørelse om prisen på en andelslejlighed på Danas Plads, som hr. Steen Folke bad mig forklare, idet han samtidig understregede, at det fik jeg nok svært ved, efter hvad jeg ellers havde udtalt i spørgsmålet om andelsboligers pris og prisdannelse, vil jeg henvise til – som jeg også gjorde i mit svar i spørgetiden for otte eller fjorten dage siden – at de retsafgørelser der er truffet senere, helt klart giver mig medhold i den holding, som jeg har givet udtryk for, at denne højesteretssag var en særlig sag, som jeg også dengang gav en begrundelse for, hvorfor den var afgjort på denne måde.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg skal først takke ordførerne for socialistisk folkeparti og VS for den positive holdning, de har haft til de problemer, som vi her diskuterer.

Til boligministeren, som mener, at jeg ikke rigtig har lagt mærke til, at der er sket noget på ejerboligens område, at der faktisk er sket nogle forhøjelser af lejeværdierne, vil jeg sige, at jeg selvfølgelig har bemærket det. Men det var jo ikke det store nummer i boligforliget. Nej, det store nummer i boligforliget, hvad angår ejerboligerne, var, at fradragsretten for renter af gæld skulle fjernes gradvis, og at lejeværdibegrebet gradvis skulle ophæves, og det skulle et hurtigt arbejdende udvalg finde frem